

69.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 26 stycznia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie podróźnych, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązujące od d. 1 stycznia 1923 r. opłaty, zawarte w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 grudnia 1922 r. o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1046), z wyjątkiem wyszczególnionych w § 1 rzeczonego rozporządzenia pod punktem 14, odnoszącym się do części II taryfy rzeczowej, podwyższa się o 50%.

§ 2. Punkt 14 § 1 rozporządzenia wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„W rozdziale VII „Pociągi nadzwyczajne, wagony osobowe, dla chorych i bagażowe” wszystkie opłaty, obowiązujące przed 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 97, poz. 708), zmienia się na opłaty 11 razy wyższe”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

70.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 26 stycznia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach towarzystwa akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych podjazdowych w Królestwie Polskim.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach towarzystwa akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych podjazdowych w Królestwie Polskim podwyższa się:

1) opłaty za przewóz osób:

do 220 mk. w klasie III od osoby i kilometra i
do 330 mk. „ „ „ „ „ „ „ „ „ „

a w wagonach towarowych, przystosowanych do ruchu osobowego, do 50 mk. za osobo-kilometr;

2) opłaty za bagaż:

do 15 mk. od każdego załadowanego 10 kg. i kilometra.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 4 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 2, poz. 9).

Kierownik Ministerstwa

Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

71.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 26 stycznia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej wąskotorowych kolei państwowych oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrebie Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Na wąskotorowych kolejach państwowych i prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrebie Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie, podwyższa się:

a) opłaty za przewóz osób:

do 110 mk. w klasie III od osoby i kilometra i

„ 165 „ „ „ „ „ „ „ „ „ „

b) opłaty za przewóz bagażu:

do 500 mk. za każde 10 km. od każdej sztuki wagi do 50 kg. i

do 1000 mk. za każde 10 km. od każdej sztuki wagi ponad 50 do 100 kg.

c) opłaty za przewóz przesyłek nadzwyczajnych:

do 1000 mk. za każde 10 km. od każdej sztuki wagi do 50 kg.

do 2000 mk. za każde 10 km. od każdej sztuki wagi ponad 50 do 100 km.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 4 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 2 poz. 8).

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

72.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 26 stycznia 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. W części III Taryfy „Nomenklatura i klasyfikacja towarów” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428) wprowadza się uzupełnienia następujące:

w gr. 41 „Materiały drzewne” wstawia się nową pozycję: „Zrzyny, wióry i opilki korkowe... I—V”; w uwadze c) do gr. 73 „Nawozy sztuczne i naturalne” po słowach: „Kółek i Syndykatów” dodaje się: „oraz Kooperacji Rolnej (Kooprolna)”.

§ 2. W części V Taryfy „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 97, poz. 894) wprowadza się zmiany następujące:

Tytuł taryfy wyjątkowej № I-A uzupełnia się słowami „do rafinerji krajowych”. Jednocześnie podany w tejże taryfie wyjątkowej № I-A wykaz rafinerji, położonych przy stacjach P. K. P., uzupełnia się stacją „Panewnik”, a wykaz rafinerji przy stacjach kolei prywatnych stacją „Sopów”.

W zależności od tego ust. 2) „Opłaty” uzupełnia się zdaniem następującym:

„Przy przesyłkach, adresowanych do st. Panewnik, przewoźne oblicza się od stacji nadania do stacji przejściowej na polską część Śląska Górnego”.

Tytuł taryfy wyjątkowej № I-B uzupełnia się słowami „przy udowodnionym wywozie przetworów naftowych zagranicę”.

Podany w tejże taryfie wyjątkowej № I-B wykaz rafinerji, położonych przy stacjach P. K. P., uzupełnia się stacjami: „Stryj” i „Nadwórna”, a nadto dodaje się ustęp następujący: „oraz przy stacjach kolei prywatnych: Peczeniżyn Szczepanowski i Sopów”.

W zależności od tego w tablicy „Opłaty za przewóz ropy naftowej i t. d.” wprowadza się w ustępie a) pozycje następujące:

Od stacji Do stacji	Borysław	Krosno	Nadwórna	Olszanica	Różniatów- Krechowice	Skolyszyn
Nadwórna . . .	1380	2075	—	1830	840	2210
Stryj	330	1470	1140	1080	480	1605

W ustępie b) po słowach „Peczeniżyn Szczepanowski” dodaje się słowa „lub Sopów”.

W taryfie wyjątkowej № 2-A ustęp 1) „Obszar ważności” otrzymuje brzmienie następujące:

„Od stacji, wymienionych w taryfie wyjątkowej № 1-A, przy których znajdują się rafinerje nafty, do wszystkich polskich stacji granicznych oraz do stacji przejściowych na polski Śląsk Górny”.

W zależności od tej zmiany w ustępie 3) „Warunki stosowania” słowa „stacjach tranzytowych” zmienia się we wszystkich wypadkach na „stacjach granicznych lub przejściowych”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

OD ADMINISTRACJI: Stale wzrastające ceny papieru, robocizny i t. d. zmuszają Redakcję do podwyższenia ceny prenumeraty za Dz. Ustaw. Pp. Prenumeratorzy, wpłacający prenumeratę po dniu 31 stycznia r. b., za 1 kwartał, mogą otrzymać Dz. Ustaw po wpłaceniu do Administracji Dz. Ustaw lub na konto 30.130 do P. K. O. — sumy mk. 20.000. Ze względu na znaczne koszty, związane z wydaniem skorowidza do Dziennika Ustaw za r. 1922 pp. prenumeratorzy, którzy pragną otrzymać skorowidz, proszeni są o wpłacenie sumy 2.000 mk. do Administracji Dziennika Ustaw lub na konto P. K. O. № 30.130. Pp. Prenumeratorom, którzy wpłacą powyższą sumę skorowidz będzie rozesłany w pierwszej połowie lutego r. b.